

Το αναπάντεχο ταξίδι μιας νιφάδας

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

φίλες και φίλοι,

Έχω την χαρά και την τιμή σήμερα να σας πω δύο λόγια/ να σας εισάγω στο βιβλίο της **Μαριλίζας Λούντζη**, που έχει ξεκινήσει το ταξίδι του από τις εκδόσεις της Σύγχρονης Εποχής, με σκοπό να φτάσει στον πραγματικό προορισμό του, τα παιδιά.

Θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας την αστεία ιστορία για την αρχή αυτού του ταξιδιού, για την πρώτη μου επαφή με το έργο της Μαριλίζας, που δικαιολογεί αν θέλετε και την παρουσία μου σήμερα.

Και λέω αστεία γιατί έτσι είναι. Και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, πιο ταιριαστά, γνωρίζοντας την ίδια την προσωπικότητα της δημιουργού, που μας συνδέει βαθιά συντροφική σχέση και αδερφική φιλία, αλλά και της ίδιας της πρωταγωνίστριας του βιβλίου, της νιφάδας.

Ήταν τότε στην πρώτη καραντίνα, την άνοιξη του 2020, εκεί που καθόμασταν οι δυό μας στο σπίτι, ανάμεσα στις αναλύσεις για την εξελίξεις, τα σχέδια και τα όνειρα για τη ζωή της καθεμιάς, που της έρχεται η αναλαμπή να μου πει “Α! Έχω γράψει και ένα παιδικό βιβλίο, από το 2015, δεν το έχω τελειώσει, να σου διαβάσω λίγο;” “Και δεν μου διαβάζεις;” απαντάω, σχεδόν αδιάφορα, συνηθισμένη σε τέτοια... Έπαθα σοκ, μπορώ να πω.. από τι;

Καταρχάς από την λογοτεχνική, ποιητική, λυρική γραφή της που είναι τόσο έξυπνη, σπάνια, πλούσια, που δημιουργεί μοναδικές εικόνες, συγκινητικές στιγμές, αστείους διαλόγους που σε κάνουν να γελάς όσο χρονών και να είσαι..

Και φυσικά από το ίδιο το ριζοσπαστικό του περιεχόμενο, που είναι δοσμένο με ευφάνταστο τρόπο. Η σύλληψη της ιδέας της, ο σκοπός του βιβλίου δεν είναι άλλος από το να εξηγήσει στα παιδιά τον κόσμο που ζούμε, τον καπιταλισμό, τις αιτίες της σημερινής βαρβαρότητας, την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο αλλά και τη δυνατότητα ανατροπής του, που γεννιέται μέσα στον ίδιο αυτό κόσμο.

Και εύλογα γεννήθηκε η εξής απορία, γιατί αυτό το υπέροχο, πολύτιμο βιβλίο για τα παιδιά δεν έχει βγει προς τα έξω, δεν έχει φτάσει στα χέρια τους;

Έτσι ξεκίνησε η όμορφη και δημιουργική διαδικασία ολοκλήρωσης του βιβλίου. Χρειάστηκε και μια βοήθεια στην οργάνωση, στο χρονοδιάγραμμα κλπ αφού η οργανωτικότητα δεν είναι και το πιο δυνατό χαρακτηριστικό της Μαριλίζας... και τελικά κατέληξε- μέσα από τη συλλογικότητα που χαρακτηρίζει το ΚΚΕ σε όλη τη λειτουργία του και στην εκδοτική του δραστηριότητα- από ένα ενιαίο βιβλίο να αφορά σειρά ταξιδιών, περιπετειών και ηρωικών αποστολών. Αυτό που κρατάτε στα χέρια σας είναι το πρώτο βιβλίο, η γνωριμία με τη νιφάδα και τον φανταστικό κόσμο της.

Η γνωριμία αυτή δεν θα μπορούσε να γίνει εφικτή χωρίς την εμπνευσμένη εικονογράφηση της **Νεφέλης Ορφανού- Νέγκα**, που αποτύπωσε εύστοχα καλλιτεχνικά, με αισθητική υψηλού επιπέδου τα γραπτά της Μαριλίζας, δίνοντας υπόσταση, μορφή σε αυτό τον κόσμο.

Είναι αλήθεια ότι η Μαριλίζα έχει φτιάξει έναν φανταστικό κόσμο, με τα υλικά όμως της πραγματικότητας.

Εξάλλου, αυτό είναι η φαντασία. Ο άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται μόνο ό, τι επιδρά πάνω του τη δοσμένη στιγμή ή στο παρελθόν, αλλά μπορεί να δημιουργήσει νέες εικόνες, νέες ιδέες. Φαντάζεται αυτό που δεν υπάρχει ακόμα και εκείνο που είναι αδύνατο να υπάρξει, να πραγματοποιηθεί. Αυτή η δημιουργία του νέου, με τη μορφή της ιδέας, των παραστάσεων, της εικόνας είναι η φαντασία, που έχει πάντα ως πηγή της την αντικειμενική πραγματικότητα.

Η φαντασία παίζει σπουδαίο ρόλο σε όλη τη δημιουργική δραστηριότητα του ανθρώπου. Διαπερνά την τέχνη, το παιδικό παιχνίδι αλλά όχι μόνο. Αφορά την ίδια την εργασία, την επιστήμη. Έλεγε χαρακτηριστικά ο Λένιν: «είναι ανόητο να αρνείται κανείς το ρόλο της φαντασίας ακόμα και στην πιο αυστηρή επιστήμη».

Αυτός ο καθοριστικός ρόλος της φαντασίας στη ζωή του ανθρώπου αποκτά μεγαλύτερη σπουδαιότητα στην πιο τρυφερή ηλικία, αυτή των παιδιών. Καλλιεργώντας τη φαντασία τους, μέσα και από τον ιδιαίτερο ρόλο της λογοτεχνίας, καλλιεργούν την ίδια τη σκέψη τους, αναπτύσσονται πνευματικά και πολιτιστικά. Το προοδευτικό παιδικό βιβλίο, έχει τη δύναμη να τροφοδοτήσει τους μικρούς αναγνώστες με τα αναγκαία εργαλεία για να κατακτάνε την γνώση. Δίνει εφόδια για να γνωρίσουν τον κόσμο, τα φέρνει σε επαφή με την πλούσια κοινωνική πείρα της ανθρωπότητας. Φυτεύει το σπόρο της αμφισβήτησης, της διάθεσης για δράση. Με το μαγικό ραβδάκι της φαντασίας, τα παιδιά μπορούν αν σπάσουν τους τοίχους του περιορισμένου κόσμου που αντιλαμβάνονται με τις αισθήσεις τους και φαίνεται στατικός, περιορισμένος, παντοτινός και να τον προσλαμβάνουν ως ένα τεράστιο πεδίο δυνατοτήτων και αλλαγών, που γίνονται πραγματικότητα με την δράση των ανθρώπων.

Στην προκειμένη περίπτωση βέβαια, η δράση αφορά μια μικρή παγωμένη σταγόνα νερού. Η οποία βουτάει στον αγώνα για να κάνει τον κόσμο καλύτερο, επειδή κινδυνεύει η ευτυχία ενός παιδιού, του Σπύρου. Ο Σπύρος είναι λυπημένος όταν συναντάει τη νιφάδα, γιατί πετάνε τον ίδιο και την οικογένειά του στο δρόμο καθώς το σπίτι τους και όλη η γειτονιά θα γκρεμιστούν για να χτιστεί καζίνο. Το λες και επίκαιρο θέμα...

Έτσι η νιφάδα αναλαμβάνει να πάει το μήνυμα του Σπύρου στο θείο Μένιο, που μένει στη Χώρα του Λαχείου, για να τον βοηθήσει, αφού είναι συντοπίτης του επίδοξου επενδυτή, κύριου Περικλή Μουσταχλιδάτου, που ανήκει στην τάξη των Πουά, των πλουσίων σε κάθε χώρα.

Και γιατί λέγονται έτσι; Γιατί φοράνε *“ένα πουά παπιγιόν, δεν κάθονται ποτέ οκλαδόν, προσέχουν να μη σκύβουν, κοιτάνε πάντα ευθεία και κυρίως γιατί τους πιάνει των χρημάτων η μανία.”* Έτσι επιλέγει να αποδώσει η Μαριλίζα την αστική τάξη, που βρίσκεται πίσω από τα δεινά των παιδιών της κάθε χώρας, αφού *“μπροστά στα κέρδη τους δεν έχουν σημασία οι ανάγκες των παιδιών”* όπως τελικά ανακαλύπτει η νιφάδα στα λόγια του θείου Μένιου.

Η ηρωική αποστολή ξεκινάει. Όμως δεν είναι ένα μονόπρακτο έργο. Περνά από δυσκολίες, εμπόδια. Απαιτεί ακόμα και θυσίες. Όπως εκείνη του Ιάσονα Γιρλάντη, του άρματος- αρλεκίνου από τη Χώρα του Καρναβαλιού, που θυσιάζεται για να προστατέψει την εξέγερση των εργατών ενάντια στην ψεύτικη χαρά που τους έχουν καταδικάσει οι Πουά.

Είναι η θυσία του θείου Μένιου που μαζί με τη νιφάδα κατάφερε να σαμποτάρει την επένδυση και να σώσει το σπίτι του Σπύρου, αλλά τον συνέλαβαν για *“αντισυνταγματική συμπεριφορά”*. Όμως εκείνος είναι χαρούμενος, γεμάτος.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

φίλες και φίλοι,

Η νιφάδα ξεκινάει το αναπάντεχο ταξίδι της παρορμητικά, αυθόρμητα, με οδηγό το ρομαντικό σκοπό να κάνει ένα παιδί χαρούμενο. Στο τέλος όμως αυτής της περιπέτειας, η ίδια έχει ωριμάσει περισσότερο, έχει αποκτήσει μεγαλύτερη γνώση για τον κόσμο που της φαντάζει και παράλογος γιατί είναι - *“πώς γίνεται εκεί που υπάρχει ανάγκη για σπίτια να χτίζονται καζίνο;”* αναρωτιέται.

Με την ολοκλήρωση της αποστολής έρχεται η συνειδητοποίηση, το αυθόρμητο γίνεται πιο συνειδητό από την πολύτιμη πείρα που διδάσκει ο αγώνας για το καινούργιο, το αναγκαίο, το προοδευτικό.

“Στο δρόμο για την επίλυση του προβλήματος του Σπύρου είδα πως δεν αρκεί να λύσεις στιγμιαία μόνο αυτό το πρόβλημα. Πρέπει να βρω πού γεννιούνται όλα τα προβλήματα που έχουν τα παιδιά”, δηλώνει πιο ώριμη πλέον στο φίλο της τον άνεμο Βίλι Στροβίλι. Και συνεχίζει “Στον αγώνα για ένα παιδί δε βρίσκεις μόνο ένα εμπόδιο. Βρίσκεις τα εμπόδια που συναντάνε όλα τα παιδιά αυτής της γης που παλεύουν για σπίτι, φαγητό, σχολείο και παιχνίδι”.

Έτσι γίνεται πιο συνειδητή αγωνίστρια για να αλλάξει τον κόσμο, να κάνει τα παιδιά χαρούμενα, έχοντας αναλάβει ήδη την επόμενη αποστολή της: να δώσει το μήνυμα της μικρής Μελίνας σε έναν πιλότο αλεξιπτωτιστή της ειρήνης. Προσεχώς στο επόμενο βιβλίο..

Αυτόν τον αγώνα η νιφάδα δεν τον δίνει μόνη της, είναι συλλογικός.

Κόντρα στις σάπιες αξίες του συστήματος της εκμετάλλευσης, τον ατομισμό, του δόγματος “ο θάνατός σου η ζωή μου”, τον εγωιστικό τρόπο ζωής και σκέψης, η Μαριλίζα μέσα από το βιβλίο της προσπαθεί να περάσει στα παιδιά τις αξίες της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης, της φιλίας, της συντροφικότητας, της ανιδιοτελούς προσφοράς.

Το ταξίδι της νιφάδας διδάσκει ότι λύση τελικά είναι ο συλλογικός αγώνας για έναν μεγάλο σκοπό, ενάντια στις πραγματικές αιτίες. Εκεί μπορεί να χτίσει ο καθένας και η καθεμία την αντοχή, το θάρρος, τη δύναμη. Μπορούν να γεννηθούν ακόμα και ηρωικές πράξεις. Σε αυτό τον δύσκολο αλλά και όμορφο δρόμο δεν περισσεύει κανείς. Έτσι μπορείς να γίνεις τελικά μία από τις σπίθες που θα ανάψουν τη φωτιά της ανατροπής, όσο μικρός, μικρή κι αν είσαι, ακόμα και μια παγωμένη σταγόνα νερού...

Ο λόγος τώρα στη δημιουργό, στους συντελεστές καλλιτέχνες και κυρίως στα παιδιά...

Σας ευχαριστώ.